

Pécsi Ítéltábla

Pf.III.20.053/2022/9. szám

A felperes:

felperes1 (cím1)

A felperes képviselője:

ügyvéd1 cím2

Az alperesek:

alperes1 (cím3) I. rendű;

alperes2 cím4 II. rendű

Az alperesek képviselői:

ügyvéd2 cím5) I. rendű alperesért;

jogtanácsos kamarai jogtanácsos II. rendű alperesért

Az alperes érdekében beavatkozott:

ügyvéd3 cím6) által képviselt beavatkozó1 (cím6)

A fellebbezési kérelmet előterjesztő fél:

II. rendű alperes 74. sorszám alatt

A per tárgya:

személyiségi jogi igények érvényesítése

Az elsőfokú bíróság:

Kaposvári Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat:

13.P.20.151/2020/73. számú ítélet

Í t é l e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét – fellebbezett részében – helybenhagyja.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 50.000 (ötvenezer) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget, valamint az államnak – az állami adóhatóság külön felhívására – 48.000 (negyvennyolcezer) forint meg nem fizetett fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a 67-es számú országos közlekedési út tulajdonosa a Magyar Állam, a közút kezelője a II. rendű alperes. Az országos közút városban átkelő útszakasza alatt került kiépítésre az I. rendű alperes kezelésében lévő városi csapadékvíz-elvezető rendszer részét képező csatorna, amelynek víznyelő rácsait az útburkolatba építették be. A csapadékvíz elvezetéssel kapcsolatos feladatokat 2020. március 31. napjáig az I. rendű alperes Városgondnoksága látta el, majd annak megszűnését követően a Városüzemeltetési Nonprofit Kft. (Kft.) végzi.
- [2] A felperes 2018. április 20. napján kerékpárjával városban, a közterület utca külső forgalmi sávjában haladt a közterület1 utca felől a közterület2 utca irányába, amikor a közterület utca 74. szám alatti ingatlan előtti szakaszon kerékpárjának első kereke az úttestbe épített víznyelőrács és az aszfaltburkolat széle közötti résbe ütközött, a felperes kerékpárjáról előre felé leesve az aszfalton csúszva, az utat határoló szegély közelében ért földet. Az elszenvedett baleset következtében a felperes a feje, válla, mindkét könyöke és keze zúzódását, az V., VI. és VII. háti csigolya többszörös törését szenvedte el. 2018. április 20. napjától 2018. április 24. napjáig a Megyei Kórház idegsebészeti osztályán kezelték.
- [3] A baleset helyszínén az útszegély közelében kiépített víznyelő rács az aszfalt szintjéhez képest megsüllyedt, körülötte az útburkolatot töredezett, egyenetlen, hullámos volt.
- [4] A Rendőrkapitányság a felperessel szemben a közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése szabálysértés elkövetése miatt tett feljelentést elutasította. Határozatának indokolása szerint a felperes a csatornafedélre ráhajtással a KRESZ szabályait nem sértette meg.
- [5] A felperes keresetében a testi épséghez, egészséghez fűződő személyiségi joga megsértésének megállapítását kérte a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42.§-a, a 2:43.§ a) pontja, 2:51.§ (1) bekezdésének a) pontja, Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény 13.§ (1) bekezdésének 2. pontja, a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény (Kkt.) 29.§ (11) bekezdése, 34.§ (4) bekezdése és 35.§-a alapján. Jogsértő magatartásként jelölte meg mindkét alperes tekintetében a víznyelőrács körüli útburkolat karbantartásának, a balesetveszélyes állapot elhárításának elmulasztását.
- [6] Az I. rendű alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, mert a Városgondnokságnak nem volt kötelezettsége az országos közút alatt húzódó csapadékcatorna hálózat üzemeltetése. A felperes a baleset okaként egyébként sem a víznyelőrács hibájára, hanem a körülötte lévő aszfaltburkolat nem megfelelő állapotára hivatkozott, a perbeli útszakasz kezelője pedig II. rendű alperes, így az országos közút kezelőjeként köteles gondoskodni a közút biztonságos közlekedésre alkalmasságáról.
- [7] A II. rendű alperes ellenkérelme szintén a kereset elutasítására irányult. Álláspontja szerint a felperes által a baleset okaként megjelölt hiba elhárítására, a víznyelőrács karbantartására a Kkt. 40. és 41.§-a alapján a közút alatt megépített csapadékvíz elvezető rendszert üzemeltető Városgondnokság lett volna köteles, így az ennek elmulasztásából fakadó jogsértésért jogutódjaként az I. rendű alperes tartozik helytállni. Utalt arra is, hogy a balesetet követően, 2021. január 6. napján a város közigazgatási területét érintő országos közutak átkelési szakaszaival kapcsolatos egyes üzemeltetési és fenntartási feladatok elosztása tárgyában ezen

elveket tükröző együttműködési megállapodást kötött a Kft.-vel, amelyben azt is rögzítették, hogy az üzemeltetési és fenntartási feladatok megosztása a megállapodásban foglaltak szerint történt eddig is. Vitatta azt is, hogy a felperes balesetét az út süllyedése mint veszélyes úthiba okozta, mert útellenőrei a közterület utcát is rendszeresen vizsgálták, és ott beavatkozást igénylő hibát nem észleltek. Álláspontja szerint a baleset a felperes egyensúlyzavarral járó egészségügyi problémáira és figyelmetlenségére vezethető vissza.

- [8] A beavatkozó ellenkérelme az általa támogatott II. rendű alperessel szembeni kereset elutasítására irányult.
- [9] Az elsőfokú bíróság ítélete szerint a II. rendű alperes azzal a mulasztásával, hogy a 67-es számú főközlekedési út város, közterület utca 74. szám alatti ingatlan előtti szakaszán 2018. április 20. napján nem biztosította a balesetmentes közlekedés feltételeit, megsértette a felperes egészséghez és testi épséghez fűződő személyiségi jogát. Ezt meghaladóan – az I. rendű alperessel szemben – a keresetet elutasította. A II. rendű alperest a felperesnek 50.000 forint perköltség, az államnak 36.000 forint kereseti eljárási illeték, a felperest az I. rendű alperesnek 63.500 forint perköltség megfizetésére kötelezte.
- [10] A Rendőrkapitányság helyszíni szemléről készült jegyzőkönyve, a rendőri jelentés, a helyszínelés során készített fényképfelvételek és a tanúvallomások alapján igazoltnak látta, hogy a baleset helyszínén a víznyelő rács körül az útburkolat csatlakozása balesetmentes közlekedésre nem volt alkalmas. Önmagában azt a körülményt, hogy az útellenőri hibajegyzék szerint az útellenőr nem talált azonnali beavatkozást igénylő, a forgalomra veszélyes úthibát, nem találta alkalmasnak annak igazolására, hogy az egyenetlen burkolat a kerékpáros közlekedés szempontjából is balesetmentes közlekedésre alkalmas volt, ezért az útellenőr tanúkénti meghallgatását szükségtelennek találta. Úgy ítélte meg, hogy az úttest ezen állapota előidézője volt a felperes balesetének, ezért a felperes Ptk. 2:42.§-ában és 2:43.§ a) pontjában védett testi épséghez és egészséghez fűződő személyiségi joga megsértését a Ptk. 2:51.§ (1) bekezdés a) pontja alapján megállapította. Kitért arra is, hogy a felperes esetleges közrehatásának a jogsértés objektív jogkövetkezménye levonásakor nem volt jelentősége, ezért a II. rendű alperes erre irányuló indítványa ellenére igazságügyi ügyi, vízügyi, gépjármű-műszaki és orvosszakértő kirendelését mellőzte.
- [11] A Kkt. 33.§ (1) bekezdése alapján megállapította, hogy a 67-es számú országos közút kezelője – az ezen tényt nem is vitató – II. rendű alperes, ezért a Kkt. 34.§ (1) és (4) bekezdéseiben foglalt kötelezettségek – a közút biztonságos közlekedésre alkalmasságának biztosítása, a forgalom biztonságát veszélyeztető helyzet kijavítása, elhárítása, ennek megtörténteig a forgalomban résztvevők veszélyre történő figyelmeztetése – a II. rendű alperest terhelik, és a Kkt. 35.§ szerint köteles helytállni e kötelezettségek megszegésével okozott kárért. Úgy ítélte meg, hogy a Kkt. 40. és 41.§-ai sem alapozzák meg az I. rendű alperes felelősségét, mert a felhívott jogszabályhelyek alapján kizárólag az út alatt elhelyezett esővíz elvezető csatorna és a hozzá tartozó víznyelőrács fenntartására, felújítására, szükség esetén cseréjére köteles, de a körülötte elhelyezkedő aszfaltburkolat karbantartására nem. Hangsúlyozta, hogy a perbeli balesetet nem a víznyelő rács anyaghibája vagy rossz műszaki állapota, hanem a hozzá csatlakozó aszfaltburkolat töredezett állapota, illetve a víznyelőrács burkolathoz képest történt megsüllyedése okozta. Utalt a II. rendű alperes és a Kft. között 2021. január 6. napján létrejött megállapodásra is, amely szerint a csapadékcatorna tartozékát képező, az útburkolatban elhelyezett aknafedlap, víznyelőrács meghibásodásából adódó veszélyhelyzetet a Magyar Közút Útellenőri Szolgálat az észlelést, és a veszélyes hely kitáblázását, körbekerítését követően azonnal jelzi a Kft.-nek, amely az aknaszerkezet meghibásodásából és a csatorna nyomvonalán keletkező süllyedésekből adódó úthiba javítását elvégzi. Az elsőfokú bíróság következtetése szerint, ha a Kkt. II. rendű alperes által idézett rendelkezései az I. rendű alperes helytállási kötelezettségét alapoznák meg, úgy szükségtelen

lett volna erről szerződésben rendelkezni. A perbeli baleset időpontjában azonban a megállapodás megkötésére még nem került sor, a Kft. a megszűnt Városgondnokságnak nem jogutódja, szóbeli feladat átvállalás pedig költségvetési szervnél nyilvánvalóan nem történhetett.

- [12] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a II. rendű alperes fellebbezett, elsődlegesen annak részbeni megváltoztatását és a kereset teljes elutasítását kérte. Másodlagos kérelme az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítására irányult.
- [13] Elsődleges fellebbezésének indokolása szerint az elsőfokú bíróság a Pp. 279.§-ában írtak megsértésével állapította meg, hogy a víznyelőrács és az útburkolat csatlakozása, valamint annak környezete balesetmentes közlekedésre alkalmatlan volt, amely végső soron a baleset bekövetkezéséhez vezetett. Emellett a burkolat minőségének esetleges egyenetlensége sem jelenti annak a forgalomra való veszélyességét, abból nem következik, hogy a járművezetőket hirtelen irányváltásra kényszerít. Erre vonatkozóan kérte az útelőőr tanúként meghallgatását, amelyet az elsőfokú bíróság nem teljesített. Vitatta a baleset bekövetkezésének a felperes által előadott és az elsőfokú bíróság által ennek megfelelően megállapított mechanizmusát is, amely álláspontja szerint ellentétes a rendőrségi iratokban (közokiratban) foglaltakkal. A rendőrségi jegyzőkönyv szerint ugyanis a felperes megsértette a KRESZ 25. és 26.§-át, valamint a kerékpáros közlekedésre vonatkozó 54.§-át, amikor járműve sajátosságait, az útburkolat minőségét és állapotát figyelmen kívül hagyva, relatív gyorsabbsággal közlekedett, így a II. rendű alperes álláspontja szerint a baleset végső soron a felperes saját hibájából, illetve személyében rejlő okok miatt – figyelmetlenség, egyensúlyzavar – következett be. E baleseti mechanizmust az általa indítványozott szakértői bizonyítás (útügyi, vízelvezetési, gépjármű és orvosszakértői bizonyítás) megerősíthette volna, azonban az elsőfokú bíróság bizonyítási indítványának nem adott helyt. Hasonlóképpen nem szerezte be az általa kért orvosi iratokat, amelyek igazolhatták volna a felperes egészségi állapotának szerepét a bekövetkezett balesetben. Okozati összefüggés hiányában tehát nem állapítható meg terhére a felperes egészséghez és testi épséghez fűződő személyiségi jogának megsértése.
- [14] Mindezeket túl úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényekből sem vonható le olyan következtetés, amelyre alapítottnan vele szemben a felperes fentebb hivatkozott személyiségi jogai megsértése miatt a Ptk. 2:51.§ (1) bekezdés a) pontja szerinti objektív szankció alkalmazható lenne. Jogi álláspontja szerint az általa kezelt országos közút alatti közművezeték csatornarácsa és az azzal közvetlenül érintkező terület kezelője az adott közmű üzemeltetője, így a közművek műtárgyainak és azok környezetének hibáiért a Kkt. 40-41.§-ai alapján a közműszolgáltatót terheli a felelősség, azokért a közút kezelőjeként a Kkt. 35-36.§-ainak helyes értelmezése szerint nem felel. Az elsőfokú eljárás során azt is igazolta, hogy az általa kezelt kaposvári útszakaszokon a vízelvezető csatorna süllyedések és aknafedlapok javítását – megállapodás alapján – a perbeli baleset idején és azt követően is az I. rendű alperes Városgondnoksága végeztette el. A Városgondnokság feladatainak ellátása szempontjából a Kft. speciális jogutód, így a felperes vele szemben érvényesítheti a perbeli követelését. A csapadékvízelvezető rendszer I. rendű alperesi üzemeltetésére vonatkozó megállapodás bizonyítására tanúbizonyítást is indítványozott, amelynek az elsőfokú bíróság ugyancsak nem tett eleget. Az elsődleges fellebbezési kérelem vonatkozásában hivatkozott a Ptk. 2:51.§ (1) bekezdés a) pontja, a Ptk. 2:42.§, 2:43.§, a Ptk. 6:208.§, a Ktv. 29.§, 34.§ (1) és (4) bekezdés, 35-36.§, 40-41.§, a 30/1988. (IV. 21.) MT rendelet 30.§, illetve végrehajtási rendeletei, továbbá a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény 10.§ (1) bekezdése és 13.§ (1) bekezdésének megsértésére.
- [15] A hatályon kívül helyezésre irányuló másodlagos fellebbezése kapcsán megsértett jogszabályként a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) bizonyításra

vonatkozó szabályait, a 263.§ (1) bekezdését, 265.§ (1) bekezdését, 266.§ (1) bekezdését, 276.§ (5) bekezdését, 279.§ (1) bekezdését, 300.§ (1) bekezdését, 317.§-át és a 323.§ (2) és (6) bekezdését jelölte meg. A lényeges eljárási szabálysértést abban látta megvalósulni, hogy az általa kért további tanúk meghallgatását az elsőfokú bíróság mellőzte, a víznyelőrács állapotának minőségét, az egyenetlen útburkolat és a baleset közötti összefüggést utügyi, vízelvezetési, illetve közlekedési és gépjármű szakértő, a felperes egészségi állapota és a baleset közötti összefüggést pedig orvosszakértő perbevezetésével nem tisztázta.

- [16] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására, és a II. rendű alperes perköltségben marasztalására irányult, perköltséggént az őt képviselő ügyvéd megállapodásban kikötött munkadíját számította fel.
- [17] A fellebbezés nem alapos.
- [18] Az elsőfokú bíróság a felperes személyiségi jogsértés megállapítása iránt előterjesztett keresetét az I. rendű alperes tekintetében elutasította, míg a II. rendű alperes tekintetében teljesítette. Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben kizárólag a II. rendű alperes fellebbezett, így az I. rendű alperessel szembeni keresetet elutasító rendelkezést a másodfokú bíróság már nem érinthette.
- [19] Előre bocsátja a másodfokú bíróság, hogy a II. rendű alperes másodlagos, az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló fellebbezésében kifogásolt tanú- illetve szakértői bizonyítás mellőzése nem eljárási szabálysértés, hanem az elsőfokú bíróság anyagi jogi álláspontjának következménye. E fellebbezési kérelem megalapozottságát a másodfokú bíróság a Pp. 369.§ (3) bekezdés a) és b) pontja szerinti anyagi jogi felülbírálat körében vizsgálja, és ennek eredményeként a Pp. 384.§ (2) bekezdés b) pontja alapján dönthet az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezéséről. A II. rendű alperes a Pp. 380-381.§-ai szerinti hatályon kívül helyezési okra nem hivatkozott, ilyet a másodfokú bíróság sem észlelt, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét érdemben bírálta felül.
- [20] A másodfokú bíróság a Pp. 369.§ (3) bekezdés a) és b) pontja szerinti felülbírálati jogkörében eljárva a bizonyítás elsőfokú bíróság által mérlegelt eredményét okszerűnek, a tényállás módosítását, kiegészítését és további bizonyítás elrendelését szükségtelennek találta.
- [21] A perbeli baleset helyszínén lévő víznyelőrács és környezete biztonságos közlekedésre való alkalmasságának megítéléséhez rendelkezésre állt a Rendőrkapitányság Közlekedésrendészeti Osztálya által készített helyszínelési jegyzőkönyv és helyszíni jelentés (14010/3818-7/2018. szám), amelyek az úttest burkolatának állapotát töredezettnak, egyenetlennek, és hullámosnak írták le. A baleset helyszínéről készült fényképfelvételek igazolják, hogy a víznyelőrács környezetében az út burkolata megsérült, a víznyelőrács széle több centiméterre kiemelkedett az út síkjából. Mindkét, a perben meghallgatott tanú elmondta, hogy rendkívül rossz állapotban volt a baleset helyszínén lévő víznyelő, az aszfalt szintjéhez képest lesüllyedt, az úttest betonja néhol ki volt törve.
- [22] A helyszínelési jegyzőkönyv a baleset okaként az aknafedlapra való ráhajtást rögzíti, a Rendőrkapitányság Szabálysértési Hatóságának 2018. május 29. napján kelt határozat számú határozata azon túlmenően, hogy a baleset okaként szintén az aknafedélre való ráhajtást tünteti fel – a II. rendű alperes fellebbezési hivatkozásával szemben – azt állapította meg, hogy a felperes nem követett el szabálysértést, nem szegte meg a KRESZ szabályait. A tanúk elmondták, hogy a felperesnél semmilyen olyan eszköz nem volt, ami arra utalt volna, hogy nem a forgalomra figyelt (fülhallgató, telefon), más jármű sem haladt el mellette, amikor a baleset történt. A tanú tanú által elmondott eseménysor pedig – „felnézve a telefonomból láttam, hogy bal oldalról repül egy biciklis, egy fiatalember zuhant elém, az út szegélyére esett, majd visszafordult az úttestre” – nem egy egyensúlyvesztésből eredő elesésre utal, hanem az úthiba és a felperes balesete közötti összefüggést támasztja alá.

- [23] A II. rendű alperes által indítványozott további bizonyítás felvételét – arra is figyelemmel, hogy kártérítési, illetve sérelemdíj megfizetésére irányuló kereset hiányában az esetleges felperesi közrehatás kérdésében a bíróságnak nem kellett állást foglalnia – az elsőfokú bírósághoz hasonlóan a másodfokú bíróság is szükségtelennek találta.
- [24] A Pp. 369.§ (3) bekezdés c) pontja szerinti felülbírálati jogkörében eljárva a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságtól eltérő jogi következtetést sem vont le.
- [25] A közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény (Kkt.) 34.§ (1) bekezdése rögzíti, hogy a közút biztonságos közlekedésre való alkalmasságának biztosítása a közút kezelőjének, a perbeli esetben a II. rendű alperesnek a kötelessége. A (4) bekezdés értelmében a közút megrongálódását a közút kezelője – az országos és a helyi közutak kezeléséről szóló jogszabályok szerint eljárva – köteles kijavítani, és a közút forgalmának biztonságát veszélyeztető helyzetet elhárítani. A kijavításig és a veszélyhelyzet elhárításáig köteles a forgalomban résztvevőket a veszélyre figyelmeztetni, szükség esetén sebesség- vagy súlykorlátozást elrendelni, illetőleg a közutat lezárni. Ezt a kötelezettségét nem üresíti ki a törvény 40.§-ának az a rendelkezése, amely szerint a nem közlekedési célú igénybevétellel okozott kárért az igénybe vevő felelős, illetve a törvény 41.§-a, amely kimondja, hogy az út területén, az alatt vagy felett elhelyezett építmény fenntartásáról az építmény tulajdonosa (kezelője) köteles gondoskodni, a törvény végrehajtásáról szóló 30/1988. (IV. 21.) MT rendelet 30.§ (1) bekezdése szerint a nyomvonal jellegű létesítmény műtárgyára, szerelvényére és berendezésére kiterjedően. A Kkt. 41.§ (2) bekezdése ugyanis a közút kezelőjének megadja a lehetőséget arra, hogy a közlekedés biztonsága érdekében felszólítsa az építmény tulajdonosát (kezelőjét) a felújításra, a korszerűsítésre, vagy az építmény megszüntetésére.
- [26] Az idézett jogszabályi rendelkezésekből következően, ha az út területén lévő építmény fenntartóját terhelő karbantartási kötelezettség elmulasztása a biztonságos közlekedést veszélyeztet, akkor a közút kezelőjének a Kkt. 34.§ (1) bekezdéséből fakadó kötelezettsége alapján, a hiba észlelését követően – figyelemmel a Kkt. 41.§ (2) bekezdésére is – a karbantartásra kötelezettet fel kell szólítani a hiba elhárítására, és annak megtörténteig a biztonságos közlekedés feltételeiről szükség esetén kitáblázással, egyéb arra alkalmas módon gondoskodnia kell. Csak ennek teljesítése esetén mentesül a Kkt. 35.§ (1) bekezdése alapján őt terhelő kötelezettség alól. Lényegében ennek megfelelő eljárásrendet rögzít a 2021. május 6-i megállapodás azzal, hogy korábban is ennek megfelelően járt el a II. rendű alperes, illetőleg Városgondnokság.
- [27] A már hivatkozott tanúvallomások, fényképfelvételek, maga a bekövetkezett baleset, illetve az a körülmény, hogy a balesetet követően rövid időn belül a víznyelő rácsozata, illetve környéke javításra került, a fentebb már megállapítottak szerint igazolja, hogy a víznyelőrács és annak környezetében az út burkolata közlekedési veszélyhelyzetet okozó módon megsérült, a víznyelőrács szegélye több centiméterre kiemelkedett az útburkolatból. Mindezt a II. rendű alperes a perbeli útszakaszra előírt napi útellenőrzések során nem észlelte, a szükséges intézkedéseket nem tette meg. A kialakult helyzet balesetveszélyesnek minősítése szempontjából nem volt meghatározó jelentősége annak, hogy a szintkülönbségből fakadó útakadályon a gépjárművek balesetmentesen át tudtak-e haladni, ugyanis a KRESZ 54.§ (1) bekezdésének szabálya szerint az úttest jobb szélén haladni köteles kerékpárosok számára is biztosítani kell a balesetmentes közlekedés feltételeit, a kerékpáros közlekedés pedig nem volt tiltott a perbeli útszakaszon.
- [28] A másodfokú bíróság jogi álláspontjára figyelemmel szükségtelen volt az útellenőrzéssel és a csatornarendszer karbantartására vonatkozó megállapodással kapcsolatos további, a II. rendű alperes által indítványozott bizonyítás, ezért az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésének indokoltsága ez okból sem merülhetett fel.

- [29] Összességében helyes az elsőfokú bíróságnak az a következtetése, hogy a közút kezelője, a II. rendű alperes a balesetmentes közlekedés biztosítására vonatkozó kötelezettségét nem teljesítette, ezzel okozati összefüggésben sérült a felperes testi épséghez és egészséghez fűződő személyiségi joga, ezért a személyiségi jogsértés objektív jogkövetkezményének alkalmazása is helytállóan történt.
- [30] Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383.§ (2) bekezdése alapján – fellebbezett részében – helybenhagyta.
- [31] A II. rendű alperes fellebbezése sikertelen volt, ezért a Pp. 83.§ (1) bekezdése alapján köteles megtéríteni a felperes másodfokú eljárásban felmerült költségét, amelyet a másodfokú bíróság a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2.§ (1) bekezdése szerint felszámított 50.000 forintban állapított meg. A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illeték megfizetésére a Pp. 102.§ (1) bekezdése alapján a II. rendű alperes köteles.

Pécs, 2022. november 10.

Dr. Kutasi Tünde s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács János s.k. előadó bíró, Gáspárné dr. Baranyabán Judit s.k. bíró